

Prezident Slovenskej republiky

Číslo: 1368-2010-BA

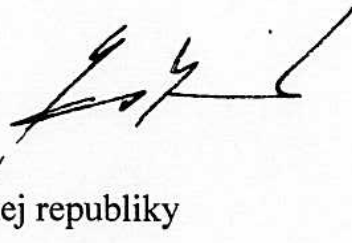
ROZHODNUTIE
prezidenta Slovenskej republiky

o vrátení zákon z 9. marca 2010, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 7/2005 Z. z.
o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení
neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Predkladá:

Ivan Gašparovič

prezident Slovenskej republiky

Bratislava 26. marca 2010

I

Podľa čl. 102 ods. 1 písm. o) Ústavy Slovenskej republiky vraciam Národnej rade Slovenskej republiky zákon z 9. marca 2010, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „schválený zákon“).

Navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky zákon pri opätovnom prerokovaní schválila so zmenami, ktoré sú uvedené v časti III.

II

1. V čl. I druhom bode v § 3 ods. 3 schváleného zákona sa novým spôsobom upravuje definícia predĺženia. Podľa čl. I druhého bodu § 3 ods. 3 prvej vety schváleného zákona predĺžený je ten, kto je povinný viesť účtovníctvo podľa osobitného predpisu, má viac ako jedného veriteľa a hodnota jeho záväzkov presahuje hodnotu jeho majetku.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z. predĺžený je ten, kto je povinný viesť účtovníctvo podľa osobitného predpisu, má viac ako jedného veriteľa a hodnota jeho splatných záväzkov presahuje hodnotu jeho majetku.

Pri porovnaní definície predĺženia podľa účinného zákona č. 7/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s definíciou podľa schváleného zákona sa obe tieto definície javia ako totožné s nepatrnou odchýlkou. Podľa čl. I druhého bodu § 3 ods. 3 schváleného zákona však chýba v definícii predĺženia jeden z jeho znakov, a to splatnosť záväzkov, ktorých hodnota presahuje hodnotu jeho majetku.

Podľa § 11 ods. 1 druhej vety zákona č. 7/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov návrh na vyhlásenie konkurzu môže podať dlžník, veriteľ, likvidátor dlžníka alebo iná osoba, ak to ustanovuje tento zákon. Podľa § 11 ods. 3 prvej vety zákona č. 7/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov veriteľ je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu, ak je dlžník voči nemu viac ako 30 dní v omeškaní s plnením peňažného záväzku a zároveň možno odôvodnene predpokladať platobnú neschopnosť tohto dlžníka.

Podľa čl. I šiesteho bodu § 11 ods. 3 prvej vety schváleného zákona veriteľ je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu, ak môže odôvodnene predpokladať platobnú neschopnosť alebo predĺženie svojho dlžníka.

Z porovnania oprávnenia veriteľa podať návrh na vyhlásenie konkurzu podľa účinného zákona a schváleného zákona vyplýva, že podľa čl. I šiesteho

bodu § 11 ods. 3 prvej vety schváleného zákona veriteľ je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu pri oboch formách úpadku, teda pri platobnej neschopnosti aj pri predĺžení.

Podľa čl. I šiesteho bodu § 11 ods. 3 tretej vety schváleného zákona predĺženie dlžníka možno odôvodnene predpokladať vtedy, ak podľa poslednej riadnej individuálnej účtovnej závierky suma jeho záväzkov presahuje hodnotu jeho majetku alebo je dlžník viac ako dva roky v omeškaní s uložením poslednej riadnej individuálnej účtovnej závierky do zbierky listín.

Podľa čl. I desiateho bodu § 12 ods. 3 prvej vety schváleného zákona, ak veriteľ podáva návrh pre predĺženie, v návrhu je povinný označiť svoju pohľadávku a uviesť skutočnosti, na ktorých sa zakladá odôvodnený predpoklad dlžníkovho predĺženia.

Vzhľadom na citované ustanovenia a na nejednoznačnosť znenia príslušných ustanovení schváleného zákona zostáva rizikom oprávnenie veriteľa podávať návrh na vyhlásenie konkurzu v prípade predĺženia svojho dlžníka, a to vtedy, ak nebude mať ešte splatné pohľadávky. To môže vytvárať priestor na špekulatívne návrhy veriteľov na vyhlásenie konkurzu pre predĺženie.

2. Podľa čl. I 29. bodu § 29 ods. 1 schváleného zákona prihláška musí obsahovať základné náležitosti, inak sa na ňu neprihliada. Základnými náležitosťami sa rozumie podanie na predpísanom tlačive, podpis, meno, priezvisko a bydlisko alebo názov a sídlo veriteľa a úpadcu, ďalej právny dôvod, pozadie a suma pohľadávky.

Podľa § 29 ods. 1 časti druhej vety za bodkočiarkou prihláška sa podáva na predpísanom tlačive, ktoré musí byť datované a podpísané veriteľom.

V schválenom zákone absentuje medzi základnými náležitosťami prihlášky datovanie prihlášky (podania na predpísanom tlačive), čo považujem za takú náležitosť, ktorá patrí medzi základné náležitosti prihlášky.

3. Podľa čl. I 29. bodu § 29 ods. 2 prvej vety schváleného zákona pre každú zabezpečenú pohľadávku musí byť podaná samostatná prihláška.

Podľa § 29 ods. 1 prvej vety musí byť predložená samostatná prihláška pre každú pohľadávku.

Z ustanovení čl. I 29. bodu § 28 a § 29 vyplýva, že samostatná prihláška sa podáva len pre každú zabezpečenú pohľadávku. Takéto riešenie však nepovažujem za vhodné, čo môže spôsobiť nejasnosti pri uplatňovaní pohľadávok.

4. V čl. I 36. bode v § 37 ods. 5 prvej vete schváleného zákona sa mení lehota na plnenie povinnosti správcu predkladať písomné správy o svojej činnosti veriteľskému výboru z každých 30 dní na každých 90 dní. Podľa môjho názoru veriteľský výbor by mal byť o činnosti správcu informovaný pri zachovaní súčasného intervalu predkladania správ správcom o svojej činnosti, a to každých 30 dní.

5. V čl. I 37. bode v § 38 ods. 1 štvrtej vete sa vypúšťa povinnosť úradného osvedčenia pravosti podpisu člena veriteľského výboru na plnomocenstve.

Podľa § 38 ods. 1 štvrtej vety zákona č. 7/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov člen veriteľského výboru si môže písomným plnomocenstvom zvoliť zástupcu. Podľa môjho názoru by mala byť pravosť podpisu člena veriteľského výboru na plnomocenstve naďalej úradne osvedčená, aby sa zabránilo prípadným sporom pri jeho zastupovaní.

6. V čl. I 83. bode v § 203a schváleného zákona sa upravujú lehoty. Podľa § 203a ods. 4 do lehoty ustanovenej súdu sa započítavajú len pracovné dni. Takéto ustanovenie nie je vhodné vo vzťahu k uplatňovaniu práv v lehotách a počítanie času pre účastníkov konania.

7. Schválený zákon má aj ďalšie problematické ustanovenia. Niektoré z týchto ustanovení súvisia s nezrozumiteľnou formuláciou, sú terminologicky nepresné, alebo sa používajú nesprávne pojmy na označenie rovnakých inštitútov, čo v praxi môže spôsobovať nielen výkladové problémy, ale aj problémy s vykonávaním zákona, a to pri tak závažnej problematike, akou je úpadok dlžníka. Ako príklad možno uviesť znenie čl. I 13. bodu § 14 ods. 4 prvej vety, podľa ktorej, ak počas konania dôjde súdu ďalší návrh pripojí sa k skôr podanému návrhu. Z tohto znenia nie je zrejmé počas „akého konania“ dôjde súdu aký „ďalší návrh“. Problematické je aj znenie čl. I 16. bodu § 19 písm. a) slovného spojenia „súd do piatich dní od jeho začatia odošle dlžníkovi do vlastných rúk rovnopis návrhu“, z ktorého nie je zrejmé o rovnopis akého návrhu ide a najmä nevhodnosť použitia slova „odošle“ (bežne sa používa inštitút doručovania), zaradenie textu „o zamietnutí návrhu súd rozhodne vtedy, ak dlžník osvedčil, že nie je v úpadku alebo konkurzné konanie zastaví, ak dlžník preukáže, že navrhovateľ nie je jeho veriteľom“ v čl. I 16. bode § 19 písm. e) druhom bode, znenie čl. I 28. bodu § 29 ods. 7, v ktorom sa ustanovuje povinnosť „ustanoviť si“ zástupcu na doručovanie a „zvolenie zástupcu“ písomne oznámiť správcovi, ako aj striedavé používanie pojmu „bezodkladne“ a „bez zbytočného odkladu“.

Podľa § 68 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovanom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky znenie návrhu zákona musí byť zrozumiteľné a musí byť z neho zrejmé, čo sa má zákonom dosiahnuť.

Podľa čl. 4 ods. 1 druhej vety Legislatívnych pravidiel tvorby zákonov schválených uznesením Národnej rady Slovenskej republiky z 18. decembra 1996 č. 519 (č. 19/1997 Z. z.) zákon musí byť okrem iného zrozumiteľný. V zákone sa musí dbať na jazykovú správnosť, štylistickú primeranosť a všeobecnú zrozumiteľnosť textu (čl. 4 ods. 3 prvá veta legislatívnych pravidiel tvorby zákonov).

Slovenská republika je podľa čl. 1 ods. 1 prvej vety Ústavy Slovenskej republiky aj právny štát. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej

republiky „ak právna norma obsiahnutá v ustanovení zákona nie je formulovaná jednoznačne a pre jej adresáta nie je dostatočne zrozumiteľná, pričom tento nedostatok nie je možné odstrániť ani výkladom podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, jej obsah nie je v súlade s obsahom princípu právneho štátu vyjadreným v čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky“ (PL.ÚS 19/98).

III

V nadväznosti na dôvody uvedené v časti II navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní schválila zákon s týmito pripomienkami:

K čl. I:

1. V šiestom bode v § 11 ods. 3 tretej vete sa za slová „presahuje hodnotu jeho majetku“ vkladajú slová „a je v omeškaní s plnením splatného záväzku“.
2. V 29. bode v § 29 ods. 1 druhej vete sa za slovo „tlačive“ vkladajú slová „datovanie tlačiva“.
3. 36. bod a 37. bod sa vypúšťajú.
Doterajší 38. bod až 88. bod sa označujú ako 36. bod až 86. bod.
4. V 81. bode (doterajšom 83. bode) v § 203a sa vypúšťa odsek 4.
5. V 84. bode (doterajšom 86. bode) v § 206a ods. 1 sa za slovo „začaté“ vkladajú slová „a právoplatne neskončené“ a slová „pred 1. aprílom 2010“ sa nahrádzajú slovami „pred 1. júnom 2010“.
6. V 84. bode (doterajšom 86. bode) v § 206b ods. 1 sa slová „do 1. apríla 2010“ nahrádzajú slovami „do 1. júna 2010“.
7. V čl. VII sa slová „1. apríla 2010“ nahrádzajú slovami „1. júna 2010“.

Bratislava 26. marca 2010